

μαινομένης θαλάσσης. Εὐχαρίστως πιστεύομεν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, οὐ τινος ἢ τύχῃ ἐσχάτως συνεκίνησεν ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, τὸν ἀτυχῆ τοῦ Μεξικικοῦ αὐτοκράτορα Μαξιμιλιανόν, ὅτι καὶ αὐτὸν ἐπίσης τὰ θέλγητρα ἐνὸς τῶν ἀρχαίων ἐκείνων προσώπων ἐδέσμευον, ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς Εὐλαίας, τῆς ὑψηλῆς τῆς Κορίνθου μνηστῆς, ἐν τῇ μακρῇ αὐτοῦ περιηγήσει πολλὸν χρόνον τὸν ἠκολούθησεν.

Ἐν ἔτει 1835 ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος τῷ Θεοφίλῳ Καίρῃ τὸ χρυσοῦν παράσημον τοῦ Σωτῆρος, τὸ ὅποσον ἀπεποιήθη ὁ ἐπιφανὴς ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐπομένης διδασκαλικατικῆς ἐπιστολῆς του. Καὶ δύο ἕτεροι κληρικοί, ὁ Φαρμακίδης καὶ ὁ Κωνσταντᾶς, ἀπεποιήθησαν νὰ δεσφώσι παράσημα.

Σ. τ. Δ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΪΡΗ

Βασιλεῦ!

Μέλλων νὰ κινήσω ἀπὸ Σύρον διὰ τὴν προευόουσαν ταύτην τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβον διὰ τοῦ Νομάρχου τῶν Κυκλάδων τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος καὶ δίπλωμα, μὲ τὰ ὁποῖα ἠθέλησεν ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης νὰ μὲ τιμῆσῃ.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφράσω ὡς πρέπει τὴν χαρὰν τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην, τῆς ὁποίας αἰσθάνομαι χρεώστην ἐμαυτὸν πρὸς τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα καὶ διὰ τὸ δοθὲν μοι τοῦτο βραβεῖον, ἂν καὶ δὲν ἔπραξα τίποτε τοιοῦτου βραβεῖου ἄξιον, καὶ διὰ τὴν αἰτίαν, τὴν ὁποίαν εὐρίσκω νὰ πράξω καὶ ἐγὼ μέρος τοῦλάχιστον τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης, ἣτις πάντοτε μὲ ἐβασάνιζε· καθ' ὅτι ἐπεθύμουν πρὸ πολλοῦ νὰ προσφέρω τι καὶ ἐγὼ πρὸς τὸ ἔθνος μου ἀντάξιον τῶν ὅσων πρὸς αὐτὸ ν' ἀποδώσω χρεωστώ· ἀλλὰ δὲν εἶχον πῶς νὰ πληρώσω τὴν τοιαύτην μου ἐφῆσιν. Ἦδη ἀξιωθεὶς τοῦ ὑπὸ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος δωρηθέντος μοι τοῦτου Σταυροῦ, λαμβάνω εὐχαρίστως τὴν εὐκαιρίαν ταύτην καὶ τολμῶ νὰ τὸ προσφέρω δι' αὐτῆς εἰς ὁποιοῦδήποτε ἄλλον ὁμογενῆ μου, ἄξιον τοιοῦτου ὄντως ἀριστείου, καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι δι' ἐμὲ μέγιστον τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος εὐεργέτημα· διότι μοι δίδει ἀφορμὴν νὰ δεῖξω καὶ διὰ τῆς τοιαύτης προσφορᾶς μου τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.

Εἰς ἐμὲ δὲ, Βασιλεῦ, ἱκανὴ μένει ἀμοιβή, ὅτι ἐπροσπάθησα τοῦλάχιστον νὰ κάμω τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος μου· ἱκανὴ εὐχαρίστησις, ὅτι τὴν εἶδον κατὰ τοῦ ἀγρίου ἐχθροῦ καὶ τυράννου θριαμβεύουσαν· ἀρετὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις νὰ φθάσω εἰς τὸ τέρας τῆς ζωῆς μου, βέβαιος, ὅτι δὲν ἐματαιώθησαν ὅσαι θυσίαι ἔγιναν καὶ ὅσα αἵματα ἐχύθησαν δι' αὐτὴν, καὶ εὐελπίς, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὗρεν εἰς σέ, Βασιλεῦ, ἐκείνον ὅστις καὶ θέλει καὶ δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ εὐδαιμονίαν του μὲ τοὺς συνταγματικὰς ἐκείνους θεσμούς μὲ τοὺς

ὁποίους μόνος ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων διώρισεν νὰ ἀνθρωπίζη καὶ νὰ εὐδαιμονῆ τὸ λογικὸν του κτῆμα, ὁ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ὁποίους κανεὶς ἀτιμωρητὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ.

Μεγίστη δὲ εὐτυχία θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ, ἐὰν ἀφῶσω τὸν κόσμον, βλέπων τοὺς ὁμογενεῖς μου ἀπολαμβάνοντας τὰ ἐκ τῶν τοιοῦτων νόμων διὰ Σοῦ προκύπτοντα ἀγαθὰ, ἐλπίζοντας ὅτι θέλουσιν ἀδιαλείπτως τὰ ἀπολαμβάνει καὶ εὐλογώντας ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὅποιον θέλουσι τὰ χρεωστῆ καὶ εἰς τῶν ὁποίων εἶμαι καὶ ἐγὼ καὶ ἑλθεῖσθαι,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1835.

Εὐπειθέτατος καὶ πιστότατος
ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΪΡΗΣ.

Ο ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΕΙΝΕ ΑΣΥΛΟΣ;

Ὁ ἰδιωτικὸς βίος εἶνε ἄσυλος; Τὸ ἄσυλον αὐτὸ ἐπιζητεῖ ἕκαστος δι' ἑαυτὸν, δὲν τὸ ἐπιτρέπει ὅμως εἰς ἄλλον. Ἄσυλος εἶνε ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ κρύπτοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἐν τῇ χλόῃ τῶν ἀγρῶν, τοῦ εὐτυχοῦς ἐν τῇ ταπεινώσει, τοῦ ἄγοντος βίον μονήρη, τοῦ εὐδαιμόνου ὑπὸ τὸν ἥλιον, τοῦ ἐπιδιώκοντος τῶν δένδρων τὰς σκιάς καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἀρώματα, τοῦ κατατρίβοντος ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον πρὸς κατάληψιν μιᾶς ἐννοίας, πρὸς ἀνάλυσιν μιᾶς σκέψεως, πρὸς ἀνακάλυψιν ἐνὸς ἀνθους, πρὸς διώξιν μιᾶς χιμαίρας. Ἄλλ' ὁ πάντα κινῶν λίθον, ὅπως καταστήσῃ τὸν βίον αὐτοῦ δημόσιον, ἀλλ' ὁ καταθορυβῶν, διὰ νὰ ἀκουσθῆ, ἀλλ' ὁ ἀναβαίνων ἐν ὑψηλοῖς, διὰ νὰ φανῆ εἰς τὸν κόσμον, τίνα ὀνομάζει ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον; Ὁ βουλευτὴς, παραδείγματος χάριν, ἔχει βίον ἰδιωτικόν; Πᾶς τις δὲ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκοπήσῃ τὰ διακείμενα τοῦ ἐμπορευομένου ἅπαντα τῆς πατρίδος αὐτοῦ τὰ συμφέροντα, πρὸς θεραπείαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ παθῶν;

ALPHONSE KARR.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Μύρισ' ἡ δάφνη 'ς τοὺς ναοὺς, Χριστὸς ἀνέστη ψάλλον,
χαρὰς τραγοῦδι, ἀγάπῃ μου, ἀρχίνησε καὶ ψάλλει!
Βλέπεις χοροὺς, βλέπεις φιλιὰς;
ἦλλο' ἢ γλυκεῖά μας Πασχαλιά!
λουλούδια τῆ, ἀνοίξω 'ς τὸ μέτωπόν τους βάλλον,
καὶ 'ς τὸ δικό σου βάλλει.

Χριστὸς ἀνέστη!... νὰ ἴδω τί θὰ μὲ πῆ; καὶ τώρα;
ὁ ἐν Χριστῷ μας ἀπαρημὸς ἐκ τρίτου δὲν θὰ γένη;
Στίσου, μὴ φεύγεις τὸ φιλί!
στίσου, μαριόλινο πουλί!
'ς τὰ χεῖλῃ μου ἢ φιλικὴ ψυχὴ μου τὰ πυρφόρα
χειλάκια σου προσμένει.

Βλέπεις χοραὶς; ἀκούς φωναῖς; διὲ τὰ παιδιὰ τὰ ξένα,
ἔδω κ' ἐκεῖ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἐκκλησίας φιλοῦνται.

Ἡ Πασχαλιά δὲν σὲ κινεῖ;
καὶ σὺ δὲν εἶσαι χριστιανῆ;

Φέρε τὰ κίχκινα τ' αὐτὰ, κ' ἔλα νὰ κτυπηθοῦμε
ἐνὰ φίλῃ, ἀν νικηθῆς, ἔς τοῦ γέλοιου τὸ λακκάκι.

Ἰδοῦ, σ' ἐτάξισα ἐγώ!

ὦ! ὦ! τὴν συμφωνίαν μας λοιπὸν νὰ μὴ ξεχνοῦμε!
ὁδὸς, ὁδὸς με τὸ φιλάκι.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Δείγμα ἀσθενοῦς χαρακτῆρος εἶνε τὸ νὰ μὴ δύναται τις νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς ὑποδεεστεροὺς χαρακτῆρας ὑφ' ὧν περικυκλοῦται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, λησμονῶν ὅτι ὡς εἰς τὰς ἐμπορικὰς οὕτω καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς συναλλαγὰς ἀπαιτοῦνται οὐ μόνον χρυσά ἀλλὰ καὶ χάλκινα νομίσματα. (La Bruyere).

* Μὴ δανείζης ποτὲ χρήματα εἰς φίλον σου, διότι θέλει γίνεαι ἐχθρὸς σου, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δανείου. Ἄν θέλῃς νὰ διατηρήσῃς φίλον, δὸς εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῷ θυλακίῳ σου χρημάτων, ἢ καὶ ὀλοκλήρου τῆς περιουσίας σου, ἂν τὸν νομίζῃς ἄξιον τοιαύτης θυσίας ὡς δάνειον ὅμως μὴ δίδε ποτὲ εἰς αὐτὸν οὔτε δέκα, οὔτε ἑκατὸν, οὐδὲ ἑκατοντάκις χίλια φράγκα.

* Ὁ ἐπαιρούμενος ἐπὶ προγονικῇ δόξῃ δμοιάζει τὸν ζητοῦντα νὰ δρέψῃ ἐκ τῶν ῥιζῶν δένδρου τοὺς καρποὺς, οἵτινες φύονται εἰς τοὺς κλάδους. (Petit-Senn).

* Τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀνθρώπου δμοιάζουσι τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ, οἵτινες ψαλιδιζόμενοι ἀναβλαστάνουσι μετ' ὀλίγον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ξανθοὶ καὶ μελαγχροιναί.

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐν Ἰένα ἀνθρωπολογικὸν συνέδριον ὑπεβλήθη λίαν ἐνδιαφέρουσα διατριβὴ περὶ ξανθῶν καὶ μελαγχροινῶν. Αὐτοὶ οἱ σοφοὶ τίποτε δὲν σέβονται. Ἐσοφίσθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν ὅτι οἱ ποιητικοί, οἱ βεμβώδεις γλαυκοὶ ὀφθαλμοί, οἵτινες τόσον μάς κάμνουσι νὰ βεμβάζωμεν, ὀφείλονται εἰς τὸν ἀσθενέστερον σχετικῶς πρὸς τὰς μελαγχροινὰς ὀργανισμὸν τῶν ξανθῶν, εἰς τὴν ἑλλειψιν ποσότητός τινος χρωστικῆς ὕλης ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἑλλειψιν προερχομένην ἐξ εἶδους τινος γενικῆς ἀναιμίας.

Παρατηρήθη ἀπὸ τινος ἐν Γερμανίᾳ ὅτι οἱ χωρικοὶ ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πολὺ ἀνοικτοτέρου γλαυκοῦ χρώματος καὶ τὴν κόμην πολὺ ξανθοτέραν ἢ οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων. Ὁ σοφὸς λοιπὸν διατριβογράφος τῆς Ἰένας ἐξηγεῖ τὸ πρᾶγμα ἀποδίδων αὐτὸ εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς τροφῆς τῶν ἀγροτῶν, οἵτινες δὲν τρώγουσι παρὰ μόνον ὄσπρικα καὶ μάλιστα γεώμηλα, σπινθίως δὲ γέσονται κρέατος. Εἶνε ἄλλως τε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ὁ μελαγχροινὸς τύπος ἔ-

¹ Ἠλικὸς Παναγιώτης.

χει ζωτικότητα καὶ ἐπιμονὴν πολὺ πλεον τοῦ ξανθοῦ. Εἰς τὰ συνοικέσια μεταξὺ ξανθῶν καὶ μελαγχροινῶν, τὰ τέκνα δμοιάζουσι πρὸς τὸν μελαγχροινὸν γονέα καὶ λαμβάνουσι καθ' ὅλου τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Παρὰ ταῖς ξανθοῦ παρτηρεῖται ἰδιαίτερα λεπτότης ὡς πρὸς τὴν φωνήν. Ἐχουσι δηλαδή αὐταὶ τὴν φωνὴν μάλλον εὐλύγιστον καὶ μάλλον ὑψηλὴν ἢ αἱ μελαγχροιναί. Ἐξάγεται ἐκ πλείστων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος γενομένων παρατηρήσεων ὅτι οἱ ὑψηφωνοὶ καὶ αἱ ὑψηφωνοὶ εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξανθοί, τούναντίον μελαγχροῖνοι οἱ βαρῦφωνοὶ καὶ αἱ βαρῦφωνοὶ.

Ὡς πρὸς τὸ ὅτι εἰς τὰ βόρεια μέρη πλεονάζουσιν οἱ ξανθοί, ὁ κ. Σααφχάνσεν ἀποδίδει τοῦτο εἰς τὴν ιδιότητα, ἣν λέγει ὅτι ἔχει τὸ ψῦχος τοῦ νὰ ἐξαφανίζῃ τὴν χρωστικὴν ὕλην τοῦ δέρματος καὶ τῆς κόμης. Στηρίζει δὲ τὴν γνώμην ταύτην ἐπὶ τῆς πολλάκις γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὰ μεσημβρινὰ φυτὰ μεταφυτεύμενα εἰς βόρεια κλίματα χάνουσι τὸ χρώμα των. Τὸ αὐτὸ δ' ἄλλως ῥητέον καὶ περὶ τῶν πτερωδῶν τῶν πτηνῶν καὶ τῶν τριχῶν τῶν ζώων. Αἱ λευκαὶ πέρδικες καὶ οἱ λευκοὶ λαγωοὶ προέρχονται ἐκ τῆς Ῥωσσίας.

Σήμερον ἐν Γερμανίᾳ τὸ ἐν τρίτον μόνον τοῦ πληθυσμοῦ ἀνήκει εἰς τὸν ξανθὸν τύπον, ἐν ᾧ ἄλλοτε ὁ τύπος οὗτος ἦτο τὸ διακριτικὸν σημεῖον ὀλοκλήρου τῆς γερμανικῆς φυλῆς.

Περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου τὸ οἰνόπνευμα.

Ἄγγλος φυσιολόγος, ὁ κ. E. Kingzett, ἐπεχείρησεν ἐσχάτως λίαν περιέργους ἐρεῦνας ὡς πρὸς τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου τὸ οἰνόπνευμα τῶν ἐρευνῶν δὲ τούτων τὰ πορίσματα, καίτοι ἴσως οὐχὶ ὅλως ἀλάνθαστα, δὲν εἶνε ὅμως διὰ τοῦτο καὶ ὀλιγώτερον ἄξια προσοχῆς, ἰδίως διὰ τοὺς θερμοὺς θιασώτας τῶν πνευματικῶν ποτῶν.

Ὁ κ. Kingzett ἔθηκεν ἐγκεφάλους βοῶν ἐπὶ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα εἴτε ἐντὸς ὕδατος καθαροῦ, εἴτε ἐντὸς ὕδατος μεμιγμένου μετὰ οἰνοπνεύματος, ἔχοντος δὲ θερμοκρασίαν τὴν συνήθη τοῦ σώματος. Ἀκολούθως ἀνέλυσε τοὺς ἐγκεφάλους τούτους καὶ εὔρεν, ὅτι ἐνόσω ἢ ἀναλογία τοῦ οἰνοπνεύματος πρὸς τὸ ὕδωρ εἶνε μικρὰ, οὐδεμίαν τὸ ὑγρὸν αὐτὸ ἐξασκεῖ ἐπιρροήν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ τοῦλάχιστον τοσαύτην μόνον ὅσην ἐξασκεῖ καὶ τὸ καθαρὸν ὕδωρ τούναντίον δὲ, εὐθὺς ὡς ἡ ἀναλογία αὕτη εἶνε μεγαλύτερα, τὸ ὑγρὸν αὐτὸ καταστρέφει σπουδαῖον μέρος τοῦ ἐγκεφαλικοῦ ἴσθου, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα οὐσιώδη συστατικὰ αὐτοῦ.

Καὶ ἴσως μὲν εἶνε πως ἀθηξίετον νὰ ἐφαρμόσῃ τις ἐξ ἀναλογίας ἐπὶ ζῶντος ἐγκεφάλου τὰ ἀνωτέρω πορίσματα, τὰ ἐξελθόντα ἐκ παρατηρή-